

Kraków, dnia 25 października 2016 r.

Trybunał Konstytucyjny

Al. Jana Christiana Szucha 12a

00-918 Warszawa

Skarżąca: T , s.r.o.,

B

Reprezentowany zgodnie z umowa spółki przez :

R B – Członka Zarządu

Zastępowana przez:

r.pr. Paulinę Szmolke

wpisana na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców
Prawnych w Krakowie pod nr Kr-2079

z Kancelarii Radców Prawnych V4 Legal P. Szmolke sp.k.

adres dla doręczeń: ul. Bałuckiego 1A/4, 30-318 Kraków

- Uczestnicy:**
1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
 2. Prokurator Generalny
 3. Rada Ministrów

Sygn. akt: Ts 179/16

Uzupełnienie Skargi Konstytucyjnej

Działając w imieniu i na rzecz T s.r.o., w oparciu o załączone pełnomocnictwo, w odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 października 2016 r., w załączeniu przedkładam pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia skargi konstytucyjnej i reprezentowania skarżącej w postępowaniu przez Trybunałem Konstytucyjnym oraz wskazuję:

1) w zakresie punktu I Zarządzenia:

a) odnosząc się do wniosku o stwierdzenie niezgodności art. 745 § 1 kpc z art. 45 Konstytucji RP, Skarżąca łączy naruszenie swoich praw z pominięciem legislacyjnym, w zakresie w jakim art. 745 § 1 kpc nie reguluje terminu w jakim należy złożyć wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, powstałych po wydaniu orzeczenia co do roszczenia głównego w sprawie, a także w zakresie w jakim nie precyzuje momentu powstania kosztów postępowania zabezpieczającego;

oraz

b) odnosząc się do wniosku o stwierdzenie niezgodności art. 745 § 1 kpc z art. 45 Konstytucji RP, Skarżąca łączy naruszenie swoich praw ze sposobem interpretacji przepisu wskazanym w Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. III CZP 70/12, w zakresie w jakim Sąd Najwyższy stwierdza, iż wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego powstałych po zakończeniu postępowania głównego powinien zostać zgłoszony w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika ustalającego koszty postępowania zabezpieczającego.

c) odnosząc się do wniosku o stwierdzenie niezgodności art. 395¹ § 1 kpc z art. 78, Skarżąca łączy naruszenie swoich praw ze sposobem rozumowania tych przepisów wskazanym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2013 r., sygn. III CZP 61/13, w zakresie w jakim Sąd Najwyższy stwierdza, iż na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie orzeczenia o kosztach postępowania zażalenie nie przysługuje.

2) W zakresie punktu II Zarządzenia:

a) odnosząc się do wniosku o stwierdzenie niezgodności art. 745 § 1 kpc z art. 45 Konstytucji RP, prawa Skarżącej zostały naruszone poprzez brak możliwości skutecznego wniesienia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego. Brak sprecyzowania pojęcia powstania kosztów spowodował, że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania przed wydaniem orzeczenia kończącego w sprawie podlegał oddaleniu jako przedwczesny. Z kolei brak wskazania terminu do złożenia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego po wydaniu orzeczenia kończącego w sprawie uniemożliwił Skarżącej skuteczne wniesienie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego już po

wydaniu orzeczenia co do postępowania głównego. Opisany w Skardze z dnia 29 sierpnia 2016 r. stan faktyczny jednoznacznie obrazuje, iż Skarżąca podjęła wszelkie możliwe środki zmierzające do skutecznego wniesienia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, a tym samym doprowadzania do merytorycznego rozpoznania jej wniosku, przy jednoczesnym dochowaniu przez Skarżącą należytej staranności w dochodzeniu swoich praw. Sąd Apelacyjny w K Wydział V Cywilny, jednak konsekwentnie odrzucił wnioski złożone po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie główne, nie odnosząc się do nich merytorycznie. Skoro wnioski złożone przed wydaniem orzeczenia głównego uznane są za przedwczesne, z kolei przepis art. 745 § 1 kpc nie określa terminu w jakim należy złożyć wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego powstałych po wydaniu orzeczenia co do postępowania głównego, strona nie była w stanie określić „czasu” w jakim należy skutecznie złożyć wniosek o zasądzenie kosztów postępowania. Powyższe spowodowało wydanie przez Sąd Apelacyjny w K Wydział V Cywilny, postanowień odrzucających wnioski skarżącej, co narusza prawo Skarżącej do jawnego i sprawiedliwego rozpoznania jej sprawy.

- b) odnosząc się do wniosku o stwierdzenie niezgodności art. 745 § 1 kpc z art. 45 Konstytucji RP, które Skarżąca łączy z wadliwym sposobem rozumowania przepisu, prawa Skarżącej zostały naruszone poprzez brak możliwości zachowania terminu do wniesienia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego powstałych po wydaniu orzeczenia kończącego w sprawie. Zgodnie z opisaniem w skardze z dnia 29 sierpnia 2016 r., stanem faktycznym, Skarżąca nie została poinformowana o terminie uprawomocnienia się postanowienia o ustaleniu zabezpieczenia kosztów postępowania zabezpieczającego. Postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego zostały zaskarżone, a w przypadku złożenia skargi na czynności komornika akta komornicze są przekazywane do sądu, w związku z czym komornik do chwili otrzymania akt postępowania z sądu, nie był w stanie określić czy postanowienie w przedmiocie zasądzenia kosztów postępowania zabezpieczającego jest prawomocne. Powyższe doprowadziło do braku możliwości złożenia przez Skarżącą wniosku w stosowanym przez sądy dwutygodniowym terminie, co naruszyło prawo Skarżącej do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jej sprawy.
- c) odnosząc się do wniosku o stwierdzenie niezgodności art. 394² § 1 kpc z art. 78 Konstytucji RP, prawa Skarżącej zostały naruszone poprzez brak możliwości zaskarżenia postanowienia o oddaleniu wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, które to postanowienie zostało wydane w ramach postępowania toczącego się na skutek zażalenia na

postanowienie wydane co do istoty sprawy, jednak samo postanowienie o odrzuceniu wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego wydane było po raz pierwszy, a więc winno podlegać kontroli zgodnie z prawami Skarżącego zawartymi w art. 78 Konstytucji RP. Błędna interpretacja art. 394² § 1 kpc, która stanowi stałą, powtarzalną praktykę odczytywania tego przepisu spowodowała, niemożność zaskarżenia orzeczenia Sądu Apelacyjnego w K Wydział V Cywilny z dnia grudnia 2015 r., sygn. akt , o której to niemożności orzekł Sad Apelacyjny w K Wydział Cywilny, zgodnie z postanowieniem z dnia maja 2016 r, sygn. , naruszając tym samym prawo Skarżącej do zaskarzania decyzji i orzeczeń.

Jednocześnie wskazuję, iż aktualny adres kancelarii to: ul. Bałuckiego 1A/4, 31-318 Kraków, w związku z czym proszę o doręczanie wszelkiej korespondencji pod wskazany powyżej adres.

radca prawny
Paulina Szmolke
Kr-207

r.pr. Paulina Szmolke

Załączniki:

- pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia skargi konstytucyjnej i reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym;
- 5x odpisy wraz z załącznikiem

Otrzymują:

- 6x Trybunał Konstytucyjny
- 1x a/a